

Crònica d'un rei que va dir no

La història. Noruega, 9-11 abril 1940. Un vaixell de guerra alemany s'infiltra al fiord d'Oslo, les bateries noruegues l'enfonsen, com resposta els soldats de la Wehrmacht nazi envaeix Noruega, i el rei ha de decidir si la nació capitula o lluita.

Les formes. Som davant un film historicista, al temps que 'biopic' sobre un rei escollit pel poble (Haakon VII); un melodrama polític-familiar entre un pare i el fill; així com el relat sobre la diplomàcia en temps de guerra. Tot això, i unes quantes escenes d'acció bèl·lica, conforma la crònica d'una presa de postura reial, la d'un rei popular que diu no als cants de sirena d'un dictador militar. *La*

decisión del rey

(*Kongens nei, el rei no*), dirigida pel documentalista noruec Erik Poppe (Oslo, 1960), aixeca acta del poder simbòlic de la monarquia enfront el taticisme dels polítics professionals. Per tant, l'estratègia política de Hitler estava centrada en doblegar la voluntat reial, és a dir, la sobirania popular. Tan fàcil com això. I *La decisión del rey* ho explicita de manera força didàctica, a la noruega, fredament convulsa, adaptant el llibre homònim d'Alf R. Jacobsen, periodista noruec especia-

litzat en treure a la llum pública aquells capítols inèdits de la recent història del país nòrdic. En justa correspondència, el cineasta Erik Poppe reconstrueix bé l'espai i el temps d'una Noruega replegada sobre sí mateixa. O de com, tot i fugint cames ajudeu-me, un monarca i una ciutadania mantenen intactes les respectives dignitats. Bona part de l'impacte emotiu i intel·lectual de la crònica, resideix en l'entrega d'un bon grapat d'interprets, que com Jesper Christensen fent de rei, Karl Markovics l'ambaixador nazi, Tuva Novotny i Anders Baasmo en la princesa i el primogènit, aporten la necessària, obligada versemblança.

El fons. Per damunt de tot, compte en amagar el cap sota l'ala. I no s'hi val a fer el ploramiques si tens responsabilitats públiques.

La imatge. El rei pujant a l'automòbil que la de portar a l'encontre amb l'ambaixador nazi.

La frase. "No pienso estar prisionero en mi propia casa", etziba el rei. N'hi ha que se senten lliures proclamant que són presoners a casa.

La recomanació. Ideal per a cinèfils, monàrquics o no, amb sentit pràctic de la Història recent.

La decisión del rey

Director:

Erik Poppe.

Intèrprets: Anders

Baasmo, Jesper

Christensen,

Karl Markovics.

Noruega-

Suècia-Irlanda

2016. 133'.

Funatic Lleida.